

Delphine Lecompte

Blinde gedichten (2)

Ik vergeet soms dat ik vrij ben

Ik vergeet soms dat ik vrij ben

Om naar buiten te gaan

En deel te nemen aan een eetwedstrijd

Of vrij om een winkel binnen te stappen

En opgerolde ansjovis te stelen

Maar word ik betrapt

Dan eindigt mijn vrijheid niet.

In het politiebureau kan ik hen wijsmaken

Dat een razende lommerdhouder mijn paspoort heeft opgegeten

Dat ik moeder van een wiskundig genie ben

Dat ik op een wachtlijst sta

Voor een nieuwe lever

Dat ik drie merries bezit

Die Gina, Heidi en Klytaimnestra heten

En dat ik nog nooit een gedicht heb geschreven.

Poèmes aveugles (2)

J'oublie parfois que je suis libre

J'oublie parfois que je suis libre

De sortir

De prendre part à un concours de bouffe

Libre d'entrer dans un magasin

Et de voler des anchois roulés

M'attrape-t-on ?

Ma liberté ne s'interrompt pas pour autant

Au bureau de police, je peux leur faire avaler

Qu'un prêteur sur gages a mangé mon passeport

Que je suis la mère d'un génie mathématique

Que je suis sur une liste d'attente

Pour un nouveau foie

Que je possède trois juments

Qui s'appellent Gina, Heidi et Clytemnestre

Et que jamais encore je n'ai écrit de poème.

Ik vergeet soms dat ik niet vrij ben
Om zomaar een huis binnen te stappen
En een bed op te eisen
Niet zomaar een bed
Het beste bed
In de minst kneuterige slaapkamer
Met de properste ruiten
En een gezonde kat op de vloer
Om mij in slaap te spinnen.

Maar eerst een avondmaaltijd
Aan het hoofd van de tafel zit de patriarch
Verdraagzaam hoort hij mijn gedichten aan
Terwijl de moeder mijn varkenskotelet voorkauwt
Mijn nieuwe zussen haten mij
En mijn broertje heeft MS.

Het is toch spijtig
Dat zelfs in dagdromen
Neurologische stoornissen
En jaloerse zussen voorkomen
Ik laat het niet aan mijn hart komen

J'oublie parfois que je ne suis pas libre
D'entrer tout bonnement dans une maison
Et d'y réclamer un lit
Pas n'importe quel lit
Le meilleur lit
Dans la chambre à coucher la moins kitsch
Aux vitres les plus propres
Et un chat en bonne santé sur le sol
Qui ronronne et me berce.

Mais avant tout soupçons
Le patriarche préside la table
Il écoute avec indulgence mes poèmes
Tandis que la mère prémâche ma côtelette de porc
Mes nouvelles sœurs ont pour moi la haine
Et mon petit frère la sclérose en plaques.

Domage quand même
Même dans les rêves éveillés
Surgissent des troubles neurologiques
Et des sœurs jalouses
Je ne m'en fais pas

Ik val als een blok in slaap

Wanneer ik wakker word ben ik vrij

Om naar mijn eigen huis terug te keren

In mijn woonkamer lees ik staand

Dat ik mijn huisvuilbelasting nog moet betalen

Ik ben vrij om afval te maken.

Je m'endors comme une souche

Quand je me réveille je suis libre

De retourner chez moi

Dans mon living je lis debout

Que je dois encore payer ma taxe-déchets

Je suis libre de produire des ordures.

Apen apen onze seks op apegapen na

Ik weet dat je in de zoo rondhangt
Terwijl ik op de trein mijn angst verbijt
Tegenover mij zit een onheilspellende man
Vijf minuten geleden zei hij ongevraagd:
'Ik ben een onheilspellende man!'
Hij leest een Spaanse krant en eet een croissant.

Naast mij zit een psychiater
Een minuut geleden beweerde hij:
'Ik ben gisteren aan de dood ontsnapt!'
'Welke dood?' vroeg ik
'Er is er maar 1', antwoordde hij snibbig
Daarna negeerde hij me ostentatief
Hij at noch las.

Je bent nu aan de apen beland
Meld je me via de mobiele telefoon
Ze masturberen hun spiegelbeelden
Zoals verdachten die geïdentificeerd moeten worden
Jij ziet hen

Les singes singent notre sexe jusqu'à la syncope

Je sais que tu traînes au zoo
Tandis que dans le train je bride mon angoisse
En face de moi un homme de mauvais augure
Disait il y a cinq minutes à brûle-pourpoint :
« Je suis un homme de mauvaise augure ! »
Il lit un journal espagnol et mange un croissant.

À côté de moi un psychiatre
Prétendait il y a une minute :
« Hier, j'ai échappé à la mort ! »
J'ai demandé : « Quelle mort ? »
Il m'a cloué le bec : « Il n'y en a qu'une. »
Ensuite il m'a ostensiblement ignorée
Ne lisait ni ne mangeait.

Tu es arrivé à présent chez les singes
Me préviens-tu sur ton téléphone mobile
Ils masturbent leur image réfléchie
Comme des suspects en passe d'être identifiés
Tu les vois

En zij doen waar ze goed in zijn.

Ik ben nergens goed in

In reizen nog het minst

Eindelijk aangekomen in de ondergesneeuwde drugsmetropool

Verlang ik niets meer

Alleszins geen roes

Lasagne is goed.

De journalist eet vlug

Alsof zijn onberekenbare neef hem op de hielen zit

Ik eet traag.

Et ils font ce qu'ils font le mieux

Je ne sais rien faire mieux

Voyager encore moins

Arrivée finalement dans la métropole enneigée des drogués

Je n'aspire plus à rien

Plus à l'ivresse en tous cas

Va pour une lasagne.

Le journaliste mange vite

Comme si son imprévisible neveu le talonnait

Je mange lentement.

Cultuur noch spijkerschrift onder de ijskast

Ik wacht nog altijd

Hij haat mijn verwachtingen

Op zijn keukenvloer bijt een tamme muis

Op een poppenhuisschommelstoel

Ik kan het niet laten

Ik jaag de muis weg en zit op de stoel

Tot hij breekt

Nu is de muis opnieuw schuw.

Ze komen onze papieren ophalen

Ik haat zijn praatjes met de werkmannen

Over excentrieke vijgenverkopers en losbandige schilderessen

Over verlieslatende honingbedrijven en kreunende stapelbedden

De maaltijd is een eenzaam gevecht

Hij verschuift zijn bonen van west naar oost

Om 14 uur is mijn bord leeg

Mijn longen opgelucht, obstakelvrij.

Ni culture ni écriture cunéiforme sous le frigo

J'attends encore et toujours

Il hait mes attentes

Sur le sol de sa cuisine une souris apprivoisée

Ronge le fauteuil à bascule d'une maison de poupée

Je ne peux m'en empêcher

Je chasse la souris et m'assois sur le fauteuil

Qui se brise

Maintenant la souris est redevenue farouche.

Ils viennent ramasser nos papiers

Je hais ses petits bavardages avec les ouvriers

À propos d'excentriques marchands de figues et de barbouilleuses
dévergondées

À propos de fabriques de miel déficitaires et de châlits grinçants

Le repas est un combat solitaire

Il déplace ses haricots d'ouest en est

À 14 heures mon assiette est vide

Mes poumons soulagés, dégagés.

De muis is teruggekeerd
Om wraak te nemen kan het niet zijn
Zo kleingeestig is een knaagdier nooit geweest
Hij zoekt een leiding om door te knagen
Een achtergebleven poppetje om droog te schurken.

Ik wacht op zijn verwensingen
Nadat hij de bokaal heeft laten vallen
De spijkers rollen onder de ijskast vooral
Zijn verwensingen viseren de muis en de gladde bokaal
We versleuren de ijskast
Tussen de code-loze spijkerchaos vinden we
Irrelevante dreigementen en blauwige culturen
We worden er niet moedeloos van.

La souris est revenue
Pour se venger, non, impossible
Un rongeur n'est jamais aussi mesquin
Elle cherche une conduite pour encore ronger
Une petite poupée abandonnée contre laquelle se frotter.

J'attends ses malédictions
- il a laissé tomber le bocal -
Les clous roulent surtout sous le frigo
Ses malédictions visent la souris et le bocal glissant
Nous trimballons le frigo
Dans l'indéchiffrable chaos de clous nous trouvons
Des menaces non pertinentes et des cultures bleuâtres
Nous ne perdons pas courage pour autant.

Traduction / Vertaling © Danielle Losman et le Collectif de traducteurs de /
en het Vertaalcollectief van Passa Porta, 2012-2013. Merci à / Dank aan
Delphine Lecompte.

